

Pražské chrámy

Jan Nedvěd

1. Do chrámu světlo se dívá
a přesvatý obrázky na skle se barví,
do schránky u vchodu ukládám
s cinknutím mincí pár, kdosi mě zdraví.

R: V tichu důstojném postávají lidé hledající klid,
ruce sepnou a s bázní se ptají, kam až bolest může jít.

2. Obrázky na stěnách, sloupy až do mraků,
maleb, co na světle svítí,
pak dveře otvíráš, dvacáté století
náhle se na tebe řítí.

R: